

[Ministeren for Grønland.]

relse af den beskatning, som også har været nævnt her i dag, og som der er givet tilslutning til bl. a. fra konservativ side, ja, så er det jo en af de ting, der vil understrege nødvendigheden af en effektivisering af kommunernes administrative organer.

Også det ærede medlem hr. Svend Haugaard understregede det ønskelige i en begrænsning af den danske arbejdskraft, selv om det så gik lidt langsommere med udviklingen i Grønland. Det ville det gøre efter min opfattelse, hvis vi skærer den danske medvirken til den jo hidtil ret hurtige udvikling i Grønland ned, men når det ærede medlem så stærkt går ind for bedre uddannelse, er dette det essentielle, det helt nødvendige alternativ, hvis vi taler om at skære ned på den danske arbejdskraft i Grønland. Jeg tror også, at vi kan lade grønlænderne overtage langt flere beslutningsprocesser, og det er jo det, vi stiler imod både i lovgivningen og i administrationen af Grønlandspolitikken.

Det ærede medlem fru Gunhild Due beklagede lidt, at danske havde sat sig på så mange af de gode positioner i erhvervslivet i Grønland, og det er jo en beklagelse, der i og for sig deles af mange. De fleste så vel gerne, at det i højere grad var grønlænderne, der drev de private forretningsvirksomheder og derigennem havde en meget stærkere andel i den økonomiske udvikling. Nu må jeg sige, at jeg tror ikke, det har været til skade for grønlænderne, at der er kommet gang i det private erhvervsliv deroppe; tværtimod tror jeg, det har bragt grønlænderne adskillige fordele, at der har været en fri konkurrence dels i produktionsleddet, dels i handelsleddet. Men alternativet til privatiseringen, statens forretningsdrift, ville nok ikke have fået grønlænderne med i flere af funktionerne, forretningsmæssige funktioner eller beslutningsfunktioner, end det, der nu er tale om, for det er jo den tilstand, vi kender og har kendt — ja, jeg kunne gå meget langt tilbage i historien — som vi har kendt,

så længe nogen af de her tilstedeværende kan huske. Det har faktisk ikke medført i den periode, hvor der, efter at statsmonopolet er ophævet, har været frie erhvervsfolk i Grønland, at grønlænderne i særlig grad har kunnet konkurrere med staten på disse områder. Jeg kan derfor ikke rigtig se det fristende i at angribe det private erhvervslivs foretagsomhed, når man taler om hensynet til grønlænderne, og der er jo da endelig også en hel del grønlændere, der er kommet ganske godt med både i produktion og handel.

Jeg ser da for min del gerne, at andelsbevægelsen udnytter og bruger erhvervsfriheden til at gøre sig stærkere gældende, og det er den jo også i en vis udstrækning i gang med. Jeg tror ikke rigtig på, at nogen B & W-undersøgelse er nødvendig ved siden af alt det andet, vi har i gang i retning af undersøgelser, samfundsforskning, udvalg om forvaltningsændringer og -forbedringer og om mere kommunal selvstændighed og udvalg om en ny forvaltning af boligerne og alt det øvrige, herunder måske især netop samfundsforskningen. Man kender altså ret nøje de forudsætninger, det ærede medlem efterlyste, men hvis det skulle vise sig — der er jo også andre, der har været inde på dette med en kommission — at det er et ønske, der råder her i folketinget, hvad jeg har mine tvivl om, ja, så må vi jo have en sådan kommission. Foreløbig har jeg ikke personlig den opfattelse, at der er megen grund til det, også i betragtning af, at det er Grønlandsrådet, bestående af politikere fra Grønland og fra Danmark, der har fået overladt den funktion af folketinget, at finde korrektioner til den udvikling, der baserede sig på G-60s betænkning.

Med hensyn til skolespørgsmålet beklager jeg at måtte behandle det så kort, for det er i virkeligheden et emne af aldeles overvældende betydning; det var det ærede medlem også inde på. Jed vil gerne sige, at ved den fornyede førstebehandling af forslaget til loven om skolevæsenet i Grønland i oktober 1966 udtalte den daværende mini-